

MVCRX02BITR2

prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 14976-108/ODK-2013

Praha 3. března 2015

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly, jako nadřízený Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy (dále též jako „odvolací orgán“) v souladu s ustanoveními § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, o odvolání Ing. Jana Lukeše, nar. 24. ledna 1977, adresou Lopatecká 340/24, 147 00 Praha 4 - Podolí (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy (dále také „povinný subjekt“), ze dne 22. ledna 2015, sp. zn. S-MHMP 55391/2013, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podaném odvolatelem dne 4. února 2014,

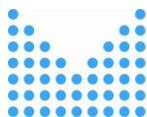
t a k t o :

Rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 22. ledna 2015, sp. zn. S-MHMP 55391/2013, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se ruší a věc se vrací povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hl. m. Prahy k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 17. února 2015 Hlavním městem Praha, Magistrátem hl. m. Prahy, odborem školství, mládeže a sportu (jeho dopisem ze dne 11. února 2015, č. j. S-MHMP 55391/2013) předloženo v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 22. ledna 2015, sp. zn. S-MHMP 55391/2013, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále jako „napadené rozhodnutí“). Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Žadatel se dne 25. prosince 2012 (zaregistrování tohoto dokumentu bylo provedeno dne 27. prosince 2012) v souladu s InfZ obrátil na povinný subjekt se žádostí o poskytnutí informací. V předmětné žádosti pak žádal o *sdělení výše platu a výše odměn jednotlivých ředitelů mateřských škol zřizovaných Magistrátem hl. m. Prahy a jejich zdůvodnění v uplynulých dvou letech.*

Na tuto žádost povinný subjekt reagoval svým sdělením ze dne 2. ledna 2013, č. j. S-MHMP/1612491/2012, ve kterém uvedl, že mateřské školy jsou v souladu s § 179 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zřizovány obcemi nebo svazky obcí. Z tohoto důvodu „odmítl“ povinný subjekt požadované informace poskytnout. Nakonec bylo žadateli doporučeno prostudování nařízení vlády č. 564/2006 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a veřejné správě, ve znění pozdějších předpisů, kde je plat ředitelky mateřské školky uveden.

Proti tomuto postupu povinného subjektu si žadatel podal stížnost ze dne 21. ledna 2013, o které rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, že povinnému subjektu přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost pana Ing. Jana Lukeše vyřídil (rozhodnutí č. j. MV-14976-2/ODK-2013 ze dne 12. února 2013). Rozhodnutí spolu se spisem obdržel povinný subjekt dne 15. února 2013.

Povinný subjekt následně vypracoval rozhodnutí ze dne 27. února 2013, ve kterém odmítl poskytnout požadované informace s odkazem na ust. § 8a InfZ. Ve svém odůvodnění se pak věnoval porovnávání Listinou základních práv a svobod zaručeným právem na informace a právem na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Bylo zřejmé, že si je povinný subjekt vědom toho, že se v daném případě jedná o „veřejné prostředky“, ale prostřednictvím provedení testu proporcionality (s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2011, č.j. 5 As 57/2010-79) došel k názoru, že § 8b InfZ se nevztahuje na informace o platu a výši odměn dotčených osob, kterým jsou poskytovány finanční prostředky ze státního rozpočtu. Toto rozhodnutí žadatel obdržel dne 6. března 2013. Do tohoto rozhodnutí si žadatel podal dne 11. března 2012 odvolání, o kterém rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, že rozhodnutí povinného subjektu bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání (rozhodnutí č. j. MV-14976-11/ODK-2013 ze dne 3. dubna 2013).

Následně povinný subjekt vypracovával další a další rozhodnutí o odmítnutí žádosti, kde nerespektoval názor odvolacího orgánu a předkládal stále nové zástupné důvody, kterými odůvodňoval své stanovisko, že požadované informace nelze poskytnout. Tato rozhodnutí byla odvolacím orgánem opakovaně rušena, avšak bez jakéhokoliv výsledku na počínání povinného subjektu. V podobném duchu je přitom koncipováno i napadené rozhodnutí (již 14 v této věci).

Odvolací orgán poznamenává, že v daném případě nevyzval žadatele k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, neboť se podanému odvolání v plném rozsahu vyhovuje (viz § 36 odst. 3 správního řádu).

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací, jež nepochybně spadají do samostatné působnosti hlavního města Prahy. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že odvolacím orgánem hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra (dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hl. m. Praha hl. městem, obcí i krajem).

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo na základě podaného odvolání napadené rozhodnutí v mezích daných § 89 odst. 2 správního řádu a dospělo k závěru, že uvedené rozhodnutí je v rozporu se zákonem a je dán důvod pro jeho zrušení.

V první řadě odvolací orgán odkazuje na jedno z předchozích rozhodnutí ve věci (rozhodnutí č. j.: MV-14976-94/ODK-2013 ze dne 20. listopadu 2014), kde upozornil povinný subjekt na aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek rozšířeného senátu ze dne 22. října 2014, sp. zn. 8 As 55/2012-62. Soud v něm jednoznačně vyložil, v jakých případech je zapotřebí bez dalšího testování poskytnout informace o platech zaměstnanců či jiných osob placených z veřejných prostředků. Z jeho úvah je zřejmé, že ředitel mateřské školy zřizované Magistrátem hl.m. Prahy patří do kategorie zaměstnanců, u nichž údaje o jeho platových poměrech mají být bez dalšího poskytnuty. Tento názor Nejvyššího správního soudu však povinný subjekt naprosto ignoroval, resp. konstatoval, že i přes existenci tohoto rozsudku trvá na neposkytnutí informací.

Povinný subjekt rovněž naprosto ignoroval procesní stránku celé věci v souvislosti s poskytováním informací o platech, o které hovoří zmíněný rozsudek rozšířeného senátu ve svých bodech 107 až 110. Z těchto bodů je třeba dovodit, že jakmile se požadované informace bude týkat třetích osob, je třeba na prvním místě do spisu řádně identifikovat všechny tyto osoby, a to i za případného využití evidence

obyvatel, resp. základních registrů. Povinný subjekt však tyto ředitele, resp. 4 ředitelky mateřských škol, identifikoval pouze jejich jménem a příjmením. Údaji umožňující identifikaci fyzické osoby se přitom rozumějí její jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona – viz § 18 odst. 2 správního řádu. Tuto identifikaci povinný subjekt neprovedl a proto ani napadené rozhodnutí nezaslal přímo těmto dotčeným osobám, ale pouze na adresy jednotlivých mateřských škol.

Dále by měl povinný subjekt prostřednictvím výzvy ve smyslu § 4 správního řádu umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy, přičemž by v této výzvě měla být dotčená osoba též výslovně požádána o sdělení, zda uděluje či neuděluje souhlas s poskytnutím informace. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že taková výzva byla dotčeným osobám zaslána (zřejmě opět na adresu jednotlivých mateřských škol), nicméně tyto výzvy nejsou součástí správního spisu a odvolací orgán tak nemá možnost toto tvrzení nijak ověřit. Stejně tak nejsou součástí správního spisu ani reakce těchto dotčených osob, i když z napadeného rozhodnutí vyplývá, že zareagovaly všechny čtyři. Poměrně zajímavé přitom je, že dle textu napadeného rozhodnutí tři ředitelky souhlas s poskytnutím požadovaných informací neudělily, avšak čtvrtá ředitelka (Mgr. Vávrová) měla s poskytnutím informací souhlasit. I přes tento souhlas je však povinný subjekt evidentně připraven chránit osobní údaje dotčených osob i proti jejich vůli, neboť jinak si nelze vysvětlit fakt, že povinný subjekt opět odmítnul celou žádost jako celek.

Odvolací orgán zde rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. ledna 2015, č. j. 6 As 113/2014 – 35, který se zabýval právě obstrukcemi ve správním řízení o poskytování informací dle InfZ. Tento rozsudek se sice primárně týká obstrukčního jednání odvolacích (nadřízených) orgánů, nicméně lze jej aplikovat i na situaci, kdy takto postupuje přímo povinný subjekt. Nejvyšší správní soud zde judikoval, že žadatel o informace má právo obrátit se na soud s žalobou (dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisu) i v situacích, kdy dojde k opakovanému zrušení rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace rozhodnutím odvolacího orgánu a vrácení věci povinnému subjektu.

IV.

Ze shora uvedených důvodů (tedy zejména nerespektování právního názoru odvolacího orgánu, kterým je povinný subjekt vázán ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu, nezohlednění rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu spočívající ve vypořádání s aplikací § 8b InfZ a konečně procesní pochybení směřující vůči jednotlivým účastníkům řízení) je odvoláním napadené rozhodnutí nezákonné a odvolací orgán proto přistoupil k jeho zrušení a vrácení věci zpět povinnému subjektu k novému projednání, jak stanoví § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení zaslán spolu se správním spisem povinnému subjektu – hl. městu Praze, Magistrátu hl. města Prahy, odbor školství, mládeže a sportu, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1; k sp.zn.: S-MHMP 55391/2013 SMS (doporučeně s dodejkou).
2. Stejnopis rozhodnutí bude po vydání rozhodnutí zaslán povinnému subjektu – hl. městu Praze, Magistrátu hl. města Prahy, odbor školství, mládeže a sportu, Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1; k sp.zn.: S-MHMP 55391/2013 SMS (do datové schránky).
3. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen podle § 72 odst. 1 správního řádu odvolateli – Ing. Jan Lukeš, Lopatecká 340/24, 147 00 Praha 4 – Podolí, doručením na jeho e-mailovou adresu janluke@centrum.cz.
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Martin Vašica
tel. č.: 974 816 485
e-mail: martin.vasica@mvcv.cz